

Księga Daniela - numer trzydzieści trzy

„Pieczęć” Boga odcisnięta przy dekrete o prawie niedzielnym: prorocza analiza rozdziału 6 Księgi Daniela

Jeff Pippenger
2023-12-28

„Pieczęć” Boga, którą można zobaczyć, zostaje odcisnięta z chwilą ogłoszenia dekretu niedzielnego.

„Nikt z nas nigdy nie otrzyma pieczęci Bożej, dopóki na naszym charakterze pozostanie choć jedna skaza lub plama. Do nas należy naprawienie braków w naszych charakterach, oczyszczenie świątyni duszy z wszelkiego splamienia. Wtedy spadnie na nas późny deszcz, tak jak wczesny deszcz spadł na uczniów w Dniu Pięćdziesiątnicy...”

Co czynicie, bracia, w wielkim dziele przygotowania? Ci, którzy jednoczą się ze światem, przyjmują światowe piętno i przygotowują się na znamię bestii. Ci, którzy nie ufają sobie, korzą się przed Bogiem i oczyszczają swoje dusze przez posłuszeństwo prawdzie — ci przyjmują niebiańskie piętno i przygotowują się na pieczęć Bożą na swoich czołach. Gdy dekret zostanie wydany i pieczęć zostanie odcisnięta, ich charakter pozostanie czysty i nieskalany na wieczność. Świadectwa, tom 5, 214, 216.

Daniel otrzymuje widzialną pieczęć, gdy zostaje wrzucony do jamy lwów, więc rozdział ten przedstawia dekret o prawie niedzielnym.

Wtedy owi mężowie zgromadzili się u króla i rzekli do niego: Wiedz, o królu, że prawo Medów i Persów stanowi, iż żaden dekret ani żadna ustawa ustanowione przez króla nie mogą być zmienione. Wtedy król wydał rozkaz; przyprowadzono Daniela i wrzucono go do jamy lwów. A król przemówił do Daniela: Twój Bóg, któremu nieustannie służysz, On cię wybawi. Przytoczono też kamień i położono go na otworze jamy; a król zapieczętował go własnym sygnetem i sygnetami swoich dostojników, aby zamiar względem Daniela nie uległ zmianie. Daniela 6:15-17.

Historia nie kończy się na tym, lecz kończy się tam, gdzie się zaczyna. Relacja z szóstego rozdziału Księgi Daniela ukazuje znowę, kierowaną przede wszystkim przez stu dwudziestu książąt i dwóch pomniejszych przełożonych, lecz obejmującą także doradców, dowódców i namiestników. Pięciostronny sojusz został zawiązany, aby zwieść króla i skłonić go do prześladowania Daniela. Historia kończy się ich sądem, gdyż ilustrują oni szczególny sąd, który ma miejsce przy ustawie niedzielnej; sąd, który nie jest wymierzony w tych, którzy reprezentują Daniela lub króla, lecz w tych, którzy zwiedli króla.

A król rozkazał, i przyprowadzono tych mężów, którzy oskarżyli Daniela, i wrzucono ich do jamy lwów: ich, ich dzieci i ich żony; a lwy przemogły ich i połamały im wszystkie kości, zanim dosięgli dna jamy. Daniela 6:24.

W scenariuszu proroczym to zawsze Kościół zwodzi państwo, a rozdział szósty wskazuje na zwiedzenie wymierzone przeciw królowi. Po tym, jak Achab był świadkiem potężnej manifestacji mocy Bożej na Górze Karmel, Eliaz poprowadził go przez deszcz z powrotem do Izebel. Achab nie miał powodu sądzić, że Izebel nie będzie pod wrażeniem potężnego świadectwa mocy Bożej, lecz został zwiedziony co do głęboko zakorzenionej nienawiści Izebel do Eliasza. Historia Eliasza w konfrontacji z Achabem i Izebel znów powtarza się w historii Jana Chrzciciela (który był Eliażem) oraz Heroda i Herodiady.

Gdy w dniu swoich urodzin pijany Herod obiecał Salome (córcie Herodiady) połowę swego królestwa, nie spodziewał się, że Herodiada zażąda głowy Jana. Królowie — czy to Achab, Herod, czy Dariusz — dają się zwodzić nieczystej kobiecie poprzez taniec fałszywych proroków Izebel, taniec córki Herodiady lub pięciocłonowy sojusz w historii o Danielu. Piłat również został zwiedziony przez skorumpowane kapłaństwo, które reprezentowało żydowski "kościół", a kościół symbolizuje kobietę.

Zwiedzenie jest cechą scenariusza proroczego, a islam trzeciej Biady to kłamstwo, którego używa się, by poprzez strach zwieść Organizację Narodów Zjednoczonych w dniach ostatecznych. Zarówno „zwiedzenie”, jak i „kłamstwo”, które rodzi zwiedzenie, są wskazane w proroczym Słowie Bożym. Rola islamu oraz fakt, że papieństwo staje się ósmą głową spośród siedmiu głów, zostały już wskazane jako część poselstwa, które w dniach ostatecznych zostaje odpieczętowane, a którym jest Objawienie Jezusa Chrystusa. Dlatego demaskowanie zwiedzenia Dariusza w szóstym rozdziale Księgi Daniela wchodzi w skład poselstwa Wołania o północy. Zwiedzenie jest elementem, który w pełni uzdrawia śmiertelną ranę, w ten sposób wskrzeszając papieństwo jako ósme i ostatnie królestwo. W zwiedzeniu Dariusza dwóch odstępnych prezydentów i stu dwudziestu książąt to przedstawiciele konfederacji zwiedzenia, którzy są przeciwstawieni Danielowi.

Sto dwadzieścia jest symbolem uczniów Boga w dniu Pięćdziesiąticy.

I w owych dniach Piotr wstał pośród uczniów i rzekł, (liczba osób łącznie wynosiła około stu dwudziestu.) Dzieje Apostolskie 1:15.

Pięćdziesiątnica symbolizuje ustawę niedzielną, kiedy pieczęć zostaje odcisnięta, a sto dwudziestu książąt, którzy zwiedli Dariusza, jest symbolem fałszywego kapłaństwa w czasie ustawy niedzielnej. Dwie kategorie tych, którzy zwodzą króla, są przedstawione przez dwóch odstępnych zwierzchników oraz sto dwudziestu odstępnych książąt. Ci dwaj zwierzchnicy są zaliczeni razem z Danielem, który jest prorokiem. Dwie klasy, które zwodzą Dariusza, reprezentują grupę fałszywych proroków i grupę zdeprawowanych kapłanów.

Biada pasterzom, którzy niszczą i rozpraszają owce mojego pastwiska! – mówi Pan. Dlatego tak mówi Pan, Bóg Izraela, przeciwko pasterzom, którzy pasą mój lud: Rozproszyliście moją trzodę, rozpędziliście ją i nie nawiedziliście jej; oto nawiedzę na was zło waszych uczynków – mówi Pan. I zgromadzę resztę mojej trzody ze wszystkich krajów, do których je wypędziłem, i sprowadzę je z powrotem do ich zagród; i będą płodne i rozmnożą się. I ustanowię nad nimi pasterzy, którzy będą je paść; i nie będą się już bać ani trwożyć, ani żadna z nich nie zaginie –

mówi Pan. Oto nadchodzą dni – mówi Pan – kiedy wzbudzę Dawidowi sprawiedliwą Latorośl; i król będzie królował i będzie mu się powodziło, i będzie wykonywał sąd i sprawiedliwość na ziemi. Za jego dni Juda będzie zbawiony, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie; a takie będzie jego imię, którym go będą nazywać: PAN NASZĄ SPRAWIEDLIWOŚCIĄ. Dlatego, oto nadchodzą dni – mówi Pan – kiedy już nie będą mówić: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów Izraela z ziemi egipskiej; lecz: Jako żyje Pan, który wyprowadził i przyprowadził potomstwo domu Izraela z ziemi północnej i ze wszystkich krajów, do których ich wypędziłem; i będą mieszkać w swojej ziemi. Moje serce we mnie jest złamane z powodu proroków; wszystkie moje kości drżą; jestem jak człowiek pijany, jak ten, którego zwyciężyło wino, z powodu Pana i z powodu słów Jego świętości. Gdyż ziemia pełna jest cudzołożników; bo z powodu przeklinania ziemia płacze; pastwiska pustyni wyschły; ich postępowanie jest złe, a ich moc nie jest prawą. Bo zarówno prorok, jak i kapłan są bezecni; nawet w moim domu znalazłem ich niegodziwość – mówi Pan. Przeto ich droga będzie dla nich jak śliskie ścieżki w ciemności; będą popchnięci i tam upadną, bo sprowadzę na nich nieszczęście, rok ich nawiedzenia – mówi Pan. Jeremiasz 23:1–12.

U Jeremiasza „rok nawiedzenia” to sąd nad spiskowcami, którzy zwiedli Dariusza. Sąd nad fałszywymi prorokami i kapłanami jest tematem słowa prorockiego. I tak jak skorumpowane kapłaństwo podburzyło i wprowadziło w błąd władze rzymskie, aby wystąpiły przeciw Chrystusowi, tak spisek w szóstym rozdziale Księgi Daniela dotyczy właśnie tej proroczej prawdy.

Prorocze linie rozdziału piątego Księgi Daniela przedstawiają sąd wykonawczy wymierzony w republikański róg i naród Stanów Zjednoczonych w czasie prawa niedzielnego. Ten sąd jest wykonywany przez islam trzeciego Biada, który wślizgnął się do królestwa przez niestrzeżony południowy mur. Linia prawa niedzielnego w rozdziale trzecim Księgi Daniela wskazuje, że lud Boży zostaje wywyższony jako sztandar dla całego świata właśnie w tym czasie. Rozdział szósty koncentruje się na sądzie wymierzonym fałszywym prorokom w tej samej historii.

W czasie wprowadzenia prawa niedzielnego w Stanach Zjednoczonych odstępczy protestancki róg składa się z dwóch grup: jedna uznaje niedzielę za dzień kultu, a druga próżno deklaruje, że uznaje szabaty za dzień kultu. Ich odpowiednikami w obrębie republikańskiego rogu są Partia Demokratyczna i Partia Republikańska. Oba odstępcze rogi były zobrazowane przez saduceuszów i faryzeuszów w czasach Chrystusa. Dwóch odstępczych prezydentów i stu dwudziestu kapłanów w zwiedzeniu Dariusza również reprezentują dwie kategorie odstępczego rogu protestantyzmu. Chociaż w czasie, gdy rozgrywała się ta historia, byli faktycznie postaciami politycznymi, kontekst proroczy wskazuje, że to odstępcza władza religijna zwodzi państwo.

Opowieść, jak pokazuje wydarzenie na Górze Karmel, wyróżnia dwie kategorie fałszywych proroków: proroków Baala oraz proroków gaju (Ashtaroth). Razem uosabiają połączenie kościoła i państwa, gdyż Baal jest bóstwem męskim, a Ashtaroth bóstwem żeńskim. Eliasza ostatecznie zgładził fałszywych proroków z Góry Karmel, tak jak spiskowcy z szóstego rozdziału Księgi Daniela zostali wrzuceni do jamy lwów.

I Eliasza rzekł do nich: Pojmajcie proroków Baala; niech żaden z nich nie ujdzie. I pojмали ich; a Eliasza sprowadził ich nad potok Kiszon i tam ich zabił. 1 Księga Królewska 18:40.

W tej samej historii z Góry Karmel, reprezentowanej przez Jana Chrzciciela, siłą, która zwodzi, jest córka. Obie historie przedstawiają zwodzicieli jako tańczących, czy to wokół swojej ofiary na Górze Karmel, czy na pijackiej uczcie urodzinowej Heroda, gdzie Salome wykonała swój zwodniczy taniec. Razem te dwie linie wskazują na połączenie kościoła i państwa, które w pełni kształtuje się w momencie wprowadzenia prawa niedzielnego, oraz że odstępcze kościoły Stanów Zjednoczonych są córkami Herodiady, która jest Izebel; obie reprezentują katolicyzm. Urodziny Heroda wyznaczają koniec szóstego królestwa bestii z ziemi, ale jednocześnie wyznaczają narodziny siódmego królestwa prorocstwa biblijnego (Organizacji Narodów Zjednoczonych).

Już w samej obietnicy danej Salome Herod zgadza się dać jej połowę swego królestwa, co wskazuje, że siódme królestwo stanowi połączenie Kościoła i państwa w równych częściach. To królestwo rozpoczyna się, gdy głowa Jana zostaje przyniesiona Herodiadzie. Z tego powodu siódme królestwo jest w siedemnastym rozdziale Księgi Objawienia przedstawione jako trwające jedynie przez krótki czas. To przy ustawie niedzielnej zostaje ustanowiony trójstronny sojusz, gdyż tam dziesięciu królów zgadza się oddać swoje krótkotrwałe królestwo bestii na jedną "godzinę". Ta "godzina" to "godzina" kryzysu ustawy niedzielnej, który rozpoczyna się w Stanach Zjednoczonych i kończy się, gdy Michał powstanie.

A dziesięć rogów, które widziałeś, to dziesięciu królów, którzy jeszcze nie otrzymali królestwa; lecz otrzymają władzę jako królowie na jedną godzinę wraz z Bestią. Ci mają jeden zamysł i oddadzą Bestii swą moc i potęgę. Ci będą walczyć z Barankiem, lecz Baranek ich zwycięży, bo jest Panem panów i Królem królów; a ci, którzy są z Nim, są powołani, wybrani i wierni. Objawienie 17:12-14.

Dziesięciu królów, reprezentowanych przez Heroda, w dniu narodzin siódmego królestwa zgadzają się oddać połowę swoich królestw bestii podczas kryzysu ustawy niedzielnej, który jest przedstawiony jako „jedna godzina”. W tej „godzinie” na ścianie Baltazara zostaje wypisane pismo. W tej „godzinie” Szadrak, Mészak i Abed-Nego zostają wrzuceni do pieca i uniesieni w obłoku, podobnie jak dwaj świadkowie z jedenastego rozdziału Apokalipsy. Potrójna unia zostaje zawiązana przez zwiedzenie dokonane przez bestię z ziemi, która ściąga ogień z nieba na oczach ludzi.

I ujrzałem inną bestię wychodzącą z ziemi; miała dwa rogi jak u baranka, a mówiła jak smok. I wykonuje całą władzę pierwszej bestii w jej obecności i sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają cześć pierwszej bestii, której śmiertelna rana została uleczona. I czyni wielkie znaki, tak że sprawia, iż ogień zstępuje z nieba na ziemię na oczach ludzi, i zwodzi mieszkańców ziemi przez te cuda, które miał moc czynić na oczach bestii; mówiąc mieszkańcom ziemi, aby uczynili obraz bestii, która miała ranę od miecza, a jednak żyła. Objawienie 13:11-14.

Świat jest zwiedziony nie tyle przez same cuda, ile przez "środki owych cudów", które miał moc czynić. Wyrażenie "środki owych cudów" to dodana fraza, ale kładzie właściwy nacisk na cuda, co należy uważnie odnotować. Sposób, w jaki fałszywe przesłanie (ogień z nieba) zwodzi świat, warto rozpoznać, ponieważ żyjemy właśnie w czasach, gdy mieszkańcy planety Ziemia są hipnotyzowani za pośrednictwem "informacyjnej superautostrady", którą kontrolują i manipulują globalistyczni kupcy ziemi. Do tego tematu wrócimy w późniejszych artykułach, ale po prostu

zaznaczamy teraz, że oszustwo prezydentów i książąt, którego dopuścili się wobec Dariusza, jest szczególnym tematem proroczym, zawierającym kilka powiązanych elementów, które trzeba rozpoznać.

Potrójny sojusz zostaje zawiązany przez zwiedzenie zmysłowego tańca Salome przed władcami na przyjęciu urodzinowym Heroda. Zwiedzenie, któremu został poddany Piłat, miało charakter podwójny: było to oskarżenie, że Chrystus wywołuje i szerzy bunt przeciw władzy państwowej, a także że bluźni przeciw władzy religijnej. W tej historii doszło do spotkania trzech antagonistów: władza rzymska (państwo), Barabasz, fałszywy Chrystus (fałszywy prorok) oraz odstępczy żydowski Kościół (bestia). Odstępczy Kościół zwiódł rzymską władzę (państwo) podwójnym kłamstwem o buncie i bluźnierstwie.

Gdy Dariusz wreszcie uświadamia sobie motywacje swoich zwodzicieli, zostaje zmuszony wrzucić Daniela do jamy lwów. Daniel złamał prawo państwowe swoim posłuszeństwem prawu Bożemu. Kłamstwo przedstawione Dariuszowi osiągnięto przez schlebianie jego pysze, co uniemożliwiło mu rozpoznanie motywacji jego zwodzicieli. Kłamstwo i zwiedzenie w historii Daniela i jamy lwów przedstawiają posłuszeństwo Bogu jako bluźnierstwo i bunt; było to to samo podwójne oszustwo związane z krzyżem, a kamień milowy krzyża odpowiada kamieniowi milowemu ustawy niedzielnej.

Ukaranie zwodniczej władzy religijnej jest przedmiotem prorocstwa biblijnego, podobnie jak fakt, że władza religijna zwodzi władzę państwową.

Ludzie widzą, że zostali zwiedzeni. Oskarżają się nawzajem o doprowadzenie do zguby; lecz wszyscy jednoczą się, wylewając najgorzsze potępienie na duchownych. Niewierni pasterze prorokowali rzeczy przyjemne; doprowadzili swoich słuchaczy do unieważnienia prawa Bożego i do prześladowania tych, którzy chcieli je święcie zachowywać. Teraz, w swej rozpacz, ci nauczyciele wyznają przed światem swoją zwodniczą działalność. Tłumy przepęlnia wściekłość. „Jesteśmy zgubieni!” — wołają — „i to wy jesteście przyczyną naszej zguby”; i zwracają się przeciw fałszywym pasterzom. Ci sami, którzy niegdyś podziwiali ich najbardziej, rzucą na nich najstraszliwsze przekleństwa. Te same ręce, które niegdyś wieńczyły ich laurami, zostaną podniesione, by ich zniszczyć. Miecze, które miały zgładzić lud Boży, teraz służą do zgładzenia jego wrogów. Wszędzie panują waśnie i rozlew krwi. Wielki bój, 655.

Po zamknięciu czasu próby ludzie zwracają się przeciw przywódcom religijnym, ponieważ wierni rozpoznają, że zostali zwiedzeni kłamstwem rozpowszechnianym przez tych przywódców. Prezydenci i książęta wraz ze swymi rodzinami wszyscy ponieśli ten sam karzący sąd za kłamstwo, które szerzyli. Gdy Elias zgładził fałszywych proroków na Górze Karmel, tę samą odpłatę ukazuje „wielkie trzęsienie ziemi” z jedenastego rozdziału Apokalipsy, kiedy „siedem tysięcy” zostaje obalonych.

I w tej samej godzinie nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi i runęła dziesiąta część miasta; w trzęsieniu zginęło siedem tysięcy ludzi, a pozostali zlekli się i oddali chwałę Bogu nieba. Objawienie 11:13.

W spełnieniu się wielkiego trzęsienia ziemi Rewolucji Francuskiej siedem tysięcy zabitych reprezentowało francuską monarchię. W „godzinie” wielkiego trzęsienia ziemi, czyli prawa niedzielnego, siedem tysięcy zabitych reprezentuje Adwentystów Dnia Siódmego, którzy oddają pokłon Rzymowi, gdyż tylko ci, którzy rozumieją odpowiedzialność związaną z sobotą dnia siódmego, otrzymują znanie bestii, gdy nadejdzie prawo niedzielne.

Zmiana szabatu jest znakiem lub znamieniem autorytetu Kościoła rzymskiego. Ci, którzy rozumieją wymogi czwartego przykazania i wybierają święcić fałszywy szabat zamiast prawdziwego, oddają tym samym cześć tej władzy, która jako jedyna to nakazuje. Znamieniem bestii jest papieski szabat, który został przyjęty przez świat zamiast dnia wyznaczonego przez Boga.

Jednak czas przyjęcia znamienia bestii, określony w prorocztwie, jeszcze nie nadszedł. Czas próby jeszcze nie nadszedł. Są prawdziwi chrześcijanie w każdym kościele, nie wyłączając Kościoła rzymskokatolickiego. Nikt nie jest potępiony, dopóki nie otrzymał światła i nie poznał obowiązku czwartego przykazania. Ale gdy zostanie wydany dekret nakazujący przestrzeganie fałszywego sabatu i gdy głośne wołanie trzeciego anioła ostrzeże ludzi przed oddawaniem czci bestii i jej obrazowi, linia zostanie wyraźnie nakreślona między fałszem a prawdą. Wtedy ci, którzy nadal będą trwać w nieposłuszeństwie, otrzymają znanie bestii na czołach albo na rękach.

Szybkimi krokami zbliżamy się do tego okresu. Gdy kościoły protestanckie połączą się z władzą świecką, aby podtrzymać fałszywą religię, za sprzeciwianie się której ich przodkowie cierpieli najokrutniejsze prześladowania, wtedy papieski sabat zostanie narzucony połączoną władzą kościoła i państwa. Nastąpi narodowa apostazja, która doprowadzi jedynie do narodowej ruiny. Bible Training School, 2 lutego 1913.

„Siedem tysięcy”, którzy zostają obaleni w „godzinie” wielkiego trzęsienia ziemi, czyli prawa niedzielnego, znajduje również swój odpowiednik w „siedmiu tysiącach”, którzy za czasów Eliasza odmówili oddania czci Izebel.

Jednak zachowałem sobie w Izraelu siedem tysięcy: wszystkie kolana, które nie zgięły się przed Baalem, i każde usta, które go nie pocałowały. 1 Księga Królewska 19:18.

Pierwsze odniesienie do siedmiu tysięcy wskazuje na wierną grupę, która odmówiła zgięcia kolana przed Izebel, a ostatnie odniesienie przedstawia resztkę, która jednak oddaje pokłon Izebel. Gdy papieństwo podbije chwalebny kraj (bestię wychodzącą z ziemi z trzynastego rozdziału Apokalipsy), w czasie prawa niedzielnego, jedna grupa zostaje „obalona”, a inna wyrwa się spod panowania Babilonu, ponieważ wtedy rozpoczyna się poselstwo o wyjściu z Babilonu.

Wejdzie także do wspaniałej ziemi, a wiele krajów zostanie obalonych; lecz ci ujdą z jego ręki: Edom, Moab i naczelnicy spośród synów Ammonu. Daniela 11:41.

Słowo „countries” jest słowem dodanym, ponieważ wiele krajów nie zostaje „obalonych” w momencie wprowadzenia ustawy niedzielnej, ale wielu poszczególnych Adwentystów Dnia Siódmego – tak, gdyż w tym momencie tylko oni są pociągani do odpowiedzialności za światło trzeciego anioła. To oni są tymi „wieloma”, ponieważ byli wezwani, by znaleźć się wśród tych,

którzy otrzymali pieczęć Bożą, lecz odrzucili to powołanie.

I rzekł do niego: Przyjacielu, jak tu wszedłeś bez szaty weselnej? A on oniemiał. Wtedy król rzekł do sług: Zwiążcie mu ręce i nogi, i wyprowadźcie go, i wrzucie go w ciemność zewnętrzną; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych. Mateusza 22:12-14.

Oszustwo ksiąząt i prezydentów w szóstym rozdziale Księgi Daniela określa karę władzy religijnej, która zwodzi władzę państwową.

A król rozkazał, i przyprowadzono tych mężów, którzy oskarżyli Daniela, i wrzucono ich do jamy lwów: ich, ich dzieci i ich żony; a lwy przemogły ich i połamały im wszystkie kości, zanim dosięgli dna jamy. Daniela 6:24.

W następnym artykule będziemy kontynuować omawianie Księgi Daniela.

I cóż jeszcze mam powiedzieć? Zabrakłoby mi czasu, aby opowiadać o Gedeonie, o Baraku, o Samsonie i o Jefte; także o Dawidzie, o Samuelu i o prorokach: którzy przez wiarę podbili królestwa, zaprowadzili sprawiedliwość, otrzymali obietnice, zamknęli paszcze lwom. Hebrajczyków 11:32, 33.